

יש בחינת עשן העולה לנקב השמאלי דחוטם דז"א ויש בחינת ריח העולה לנקב ימין בסוד מ"ן ויש בחינת ניחוח שהוא סוד מ"ד

אֶת קִרְבְּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי וְגו', (במדבר כח) **רְבִי יוֹדָאִי אָמַר,**
בְּקִרְבָּנָא אֵית עֶשֶׁן, וְאֵית רִיחַ, וְאֵית נִיחָח וביאר רבי

יודאי שהנה בקרבן יש בחינת עשן העולה לנקב השמאלי דחוטם דז"א ויש בחינת ריח העולה לנקב ימין בסוד מ"ן ויש בחינת ניחוח שהוא סוד מ"ד. **עֶשֶׁן: אֵינֻן מְאִירֵי**

דְּרוּגָזָא. דְּכְתִיב, (דברים כט) **כִּי אֶזְעָשׁ אֶף יְהוָה** והנה עשן הוא מצד בעלי הרוגז והדין שבשמאל וכמש"כ כי אז יעשן אף ה'. **אֵינֻן אֶתְהַנּוּן**

מֵעֶשֶׂן. וְעֶשֶׂן רוּגָזָא, בְּחוּטְמָא אִיהוּ ואלו בעלי הדין הם נהנים מהעשן, שזה העשן גורם רוגז בחוטם העליון שהוא עולה אליו. **רִיחַ: אֵינֻן**

דְּאֶקְרוּן תַּפּוּחֵין והריח עולה למלאכים הנקראים תפוחים, דהיינו שהם מלאכים היונקים מהחג"ת הנקראים תפוחים שיש בו אדום לבן ירוק שהם גווני החג"ת (רמ"ק

בפרדס). **אָמַר רְבִי אַבָּא, כְּתַפּוּחִים. הֵדָא הוּא דְכְתִיב,** (שיר השירים ז) **וְרִיחַ אֶפֶךְ כְּתַפּוּחִים** אמר רבי אבא שאין אלו המלאכים תפוחים

ממש אלא הם כתפוחים, מאחר שהם יונקים מהחג"ת הנקראת תפוחים, וזהו מש"כ בפסוק

ו'ריח אפך כתפוחים' ולא תפוחים ממש.

כנגד הבוקר דאברהם החתום בחסד נקרב זה קרבן התמיד של שחר

אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בִבְקָר. (במדבר כח) **מֵאֵי בִבְקָר**

ומש"כ 'את הכבש האחד תעשה בבקר' מהו סוד הבוקר האם הוא חסד או יסוד

מאחר ששניהם נקראים בוקר (רמ"ק). **דָּא בִבְקָר דְּאַבְרָהָם. דְּכְתִיב,**

הלימוד היומי

וַיֵּשְׁבּוּ אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֵלָּא הוּא סוּד הַחֶסֶד דַּאבְרָהָם
 וּכְמִשָּׁ"כ 'וּישְׁבּוּ אַבְרָהָם בְּבֹקֶר'. מִנְּלָן דִּיהָי בֶּקֶר דַּאבְרָהָם הוּא
 וּמִנֵּין לָנוּ שׁוּזָה הַבֹּקֶר הוּא בְּסוּד הַחֶסֶד דַּאבְרָהָם וְלֹא מִצֵּד הַיְסוּד. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, מִהֲכָא, (בְּרַאשִׁית מִד) הַבֶּקֶר אֹר. בֶּקֶר אֹר לֹא
 כְּתִיב, אֶלָּא הַבֶּקֶר אֹר, וְדָא אֹר קִדְמָאָה, דִּבְרָא
 קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא פְּעוּבָדָא דְּבְּרַאשִׁית אֵלָּא אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר
 שְׁהוּא נִלְמַד מִמָּה שֶׁנֶּאֱמַר 'הַבֹּקֶר אֹר' וְהִנֵּה לֹא נֶאֱמַר בֹּקֶר אֹר אֵלָּא נֶאֱמַר 'הַבֹּקֶר אֹר'
 בַּה' הִידִיעָהּ, וְהוּא לְהוֹרוֹת שֶׁהַכוּוֹנָה לְאֹר הָרֹאשׁוֹן שֶׁבְּרַא הַקֶּב"ה בְּמַעֲשֵׂה בְּרַאשִׁית, דִּהִינּוּ
 שְׁהוּא אֹר הַחֶסֶד שֶׁהָאִיר בְּיוֹם הָרֹאשׁוֹן שְׁהוּא הִנְקֵרָא בֹּקֶר סֵתָם (רמ"ק), וְעַל דָּא
 תַּעֲשֶׂה בְּבֶקֶר, בְּבֶקֶר דַּאשְׁתְּמוּדָעָא וּמִשׁוּם כֵּךְ נֶאֱמַר 'תַּעֲשֶׂה
 בְּבֶקֶר', דִּהִינּוּ שְׁהוּא הַבֹּקֶר הִידוּעַ שְׁהוּא סוּד הַחֶסֶד הִנְקֵרָא בֹּקֶר סֵתָם, וּמִשָּׁא"כ הַבֹּקֶר
 שֶׁל יוֹסֵף הַחֲתוּם בִּיְסוּד הוּא לֹא נִקְרָא בֹּקֶר סֵתָם. וְלִקְבֹּל בֶּקֶר דַּאבְרָהָם,
 אֶתְקָרִיב קִרְבָּנָא דָּא וּכְנֻגַּד הַבֹּקֶר דַּאבְרָהָם הַחֲתוּם בַּחֶסֶד נִקְרַב זֶה קִרְבֵּן
 הַתְּמִיד שֶׁל שַׁחַר. קִרְבֵּן דִּבִּין הָעֶרְבִים, דָּא יִצְחָק, וְלִקְבֹּל
 עָרֵב דִּיִּצְחָק אֶתְקָרִיב וּקִרְבֵּן שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִיִּים הוּא מִצֵּד יִצְחָק הַחֲתוּם
 בַּגְּבוּרָה, שׁוּזָה הַקִּרְבֵּן נִקְרַב כְּנֻגַּד הַגְּבוּרָה דִּיִּצְחָק הִנְקֵרָא עֶרֶב. מִנְּלָן וּמִנֵּין לָנוּ שְׁהוּא
 נִקְרָא עֶרֶב. דְּכְּתִיב, (בְּרַאשִׁית כֵּד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בִּשְׂדֵה
 לְפָנֹת עָרֵב. וְעָרֵב דִּיִּצְחָק הוּא, וְהָא אוּקְיָמָנָא [קמ] אֵלָּא

אור הרשב"י

[קמ] כְּדֹאִיתָא בְּבִרְכוֹת דָּף כו עמוד ב' יִצְחָק תִּקֵּן תַּפְלַת מִנְחָה – שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הוא בגלל שכתוב 'ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב', דהיינו שערב הוא מידת יצחק החתום הגבורה וכמו שלמדנו.

רעיא מהימנא

הקרבנות הם בסוד דורון העולים בסוד מ"ן ליסוד דמלכות, והיא מעלה את הדורון בעת הייחוד למלך ז"א

פְּקוּדָא דְּאֵלֵּהֶקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם אומר הרעיא מהימנא

שהמצווה של מש"כ 'ועשירית האיפה סולת בלולה בשמן כתית רביעית

ההין' הוא להקריב מנחה בכל יום, וְלֵהֱקָרִיב קָרְבַּן מוֹסֵף שֶׁבֶת והמצווה

שיש אח"כ הוא להקריב קרבן מוסף של שבת. וְאַבְתִּירֶיהָ לְהִסְדִּיר לֶחֶם

הַפָּנִים וּלְבֹנָה והמצווה שיש אח"כ הוא לסדר לחם הפנים ולבונה בכל שבת.

וְקָרְבַּן מוֹסֵף בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ והמצווה שיש אח"כ הוא להקריב קרבן מוסף

בראש חודש. בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, בְּכָל יוֹמָא צָרִיד לְשִׁדּוּרֵי

דִּירוֹנָא לְמַלְכָּא בִידָא דְּמִטְרוֹנִיתָא ואמר הרעיא מהימנא, מאור

קדוש רשב"י הנה בכל יום צריך לשלוח דורון למלך בידי המלכה, דהיינו שהקרבנות הם

בסוד דורון העולים בסוד מ"ן ליסוד דמלכות, והיא מעלה את הדורון בעת הייחוד למלך

ז"א. אִי אִיהִי בְּרִשּׁוֹ בַּעֲלָהּ, צָרִיד תּוֹסֶפֶת, כְּגוֹן מוֹסֵף

בשדה לפנות ערב, ואין שיחה אלא תפלה, ישפך שיחו.

שנאמר תפלה לעני כי - יעטף ולפני ה'

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בְּשַׁבָּת וּבִרְאֵשׁ חֹדֶשׁ, וּמוֹסָף דְּכָל יוֹמִין טָבִין אמנם כאשר המלכה היא ברשות בעלה אז צריך להביא לה תוספת, דהיינו שכאשר ז"ן הגדולים עומדים פנים בפנים ומתייחדים בחזרת תפילת המוסף כגון בשבתות ובימים טובים, אז צריך להביא לה תוספת כגון קרבן מוסף של שבת ור"ח, וכן שאר המוספים של שאר ימים טובים (שע"ר).
דְּאִיהִי רִשּׁוּת הַיְחִיד דִּילִיָּה וְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ בְּעָלָה דְּהֵאִי רִשּׁוּת ובזה המלכות היא בסוד רשות היחיד של ז"א, כי בזה העמוד האמצעי שהוא ז"א הוא סוד בעלה, דהיינו שע"כ הוא מתייחד עם זו המלכות הנקראת רשות היחיד (שע"ר).

תפילת ערבית רשות, המלכות הנקראת תפילת ערבית היא בסוד רשות בראשות בעלה ז"א

וַיַּעֲקֹב דִּתְקַן צְלוֹתָא דְּעֶרְבִית, אִיהוּ דְּרִנָּא דִּילִיָּה
דְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא והנה יעקב הוא תיקן את תפילת ערבית,

ובזה לאה נמצאת בין שתי הזרועות של פרוץ יעקב, שהוא המדרגה של העמוד האמצעי ז"א, מאחר שיעקב עומד בערבית במדרגת ז"א, כי בזה הוא מתייחד עם לאה מהחזה דז"א ולמעלה. **בְּגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִירִי מִתְּנִיתִין, תְּפִלַּת עֶרְבִית רִשּׁוּת** ומשום כך ביארו בעלי המשנה ואמרו שתפילת ערבית רשות, [קמח] מאחר שאין

אור הרשב"י

[קמח] כדאיתא בברכות דף כז עמוד ב' רשות. אמר אב"י: הלכה כדברי האומר דאמר רב יהודה אמר שמואל: תפלת ערבית, חובה. ורבא אמר: הלכה כדברי האומר רבן גמליאל אומר: חובה, רבי יהושע אומר: רשות.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000